

Emaneti Sende

– alacalı • 09 Eylül 2015

Anlayamadı sevda,çektiği tüm acıyı
Bastı ayak ucuna,topladı tüm ateşi
Yırtık papuçlarıyla,aldı o son sancıyı
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

Cellat şefkatiyle,konuşmazdı o kadın
Zulmün şahadetiyle,unutulmazdı adın
Gülümsedi bir anda,kaybolmazdı be tadın
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

İki damla gözyaşı,yaşama sevincidir
Kurban edipde gittin,yarası ölümcüldür
Yarin sevdası başka,aşkı hep birincidir
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

Dağlara boyun eğmiş,zapdedilmez zulümler
Nasıl da gülümsedi,zor gelmesin ölümler
Saçıldı hıçkırıklar,affedilmez zalimler
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

Dilsiz kavalın sesi,sürgün edilen kokun
Dağılan göz yaşınla,kirpiklere bir dokun
Yüreğime saplandı,titreten aşklı okun
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

Karışmış bu zihnimde,örselenmiş yüzünde
Kirli kader kaplamış,ne desende özünde
Bakmaya korktuğumuz,her özleniş gözünde
Emaneti sende tut,sarmasın o güneşi

Dipçik altına düşen, ezilen düşlerinde
Dağbaşları dumanlı, sevdası döşlerinde
Sallandı kelimeler, karışmış işlerinde
Emaneti sende tut, sarmasın o güneşi
Bahattin Tonbul

3.3.2012